

El Casal Mèdic

Hi ha que respondre a la crida

Ja fa temps, que entre la classe mèdica de Catalunya i especialment la de Barcelona, ve parlant-se de la necessitat que tenim de construir el Casal Mèdic. Aqueix manament imperatiu de, la nostra ànima, aqueix desig que ja s'ha fet irresistible, no solament pels molts beneficis y aventatjes que ens reportaria, sinó que també, perque els metges sentim el nostre amor de classe ferit, al veure que siguent nosaltres els que vivim més que les altres professions lliberals la vida colectiva, no podem encara gaudir com els Enginyers, Advocats i Apotecaris, d'una casa pairal ben nostra. Doncs bé, companys, aquest ideal que tan intensament viu a dins nostre, prompte serà portat a la seva realització. En la darrera Assamblea de Delegats del Sindicat de Metges de Catalunya, que tingué lloc el dia 21 del mes de juny passat, en el seu estatge social, va acordar-se per unanimitat i amb gran entusiasme, portar a la pràctica com a a cosa preferent, el referit projecte, nomenant-se al efecte, una comissió integrada per tota la Junta del Sindicat, mes els companys Drs. Taxonera, Pla i Armengol i Vila Abadal.

Donem-los un marge de temps per a resoldre l'assumpte, però tinguem present, que entre la Comissió i la classe mèdica, té que haver-hi una compenetració absoluta de confiança mutua. Ens demanaran el nostre concurs que no fórem justos si els hi neguesim, car del contrari, la Comissió aniria al fracàs, caient damunt nostre tota la culpa.

De manera que per a resoldre el problema, s'haurà de fer una emissió d'accions, que segurament seràn a un tipus baix per a que tots els metges de Catalunya puguin adquirir-ne. Crec indispensable que el Sindicat quan acudeixi a tots els companys, demanant-nos la nostra cooperació, per

tal de reunir els diners que facin falta, responguem amb altruisme i desinterés, arribant al sacrifici. Pensem que els diners que hi emplearem seràn retornats a no trigar molt. Pel mateix interés que el Sindicat hi tindrà, es comprometerà a fer periòdicament amortitzacions fins a la cancel·lació del deute. El total del emprèstit, el valor de cada acció, l'interés que donarà, la quantitat que anyalment s'amortitzarà, com tots els demés detalls, oportunament la Comissió nomenada en donarà compte després del seu estudi. Aquest estudi serà a base del immoble que hagi contractat.

Estic segur que totalment i amb rapidesa, quedarà cobert l'emprèstit, car de contrari demostrariem dues coses: primera, que l'aspiració de nosaltres a viure en casa propia no es certa, i segona, que els metges sentim menys que les altres professions lliberals l'esperit de classe. Ja sabem com s'ha fet l'adquisició del sumptuós palau dels advocats eu un dels carrers més aristocràtics de la nostra Ciutat, uncs vuit centes mil pessetes pagarem per l'edifici, varem fer una emissió d'accions al 6 % que foren comprades totes per ells mateixos, amb l'única garantia del immoble. Tinguent present aixó, crec que a tots els metges ens produirà la sensació del éxit més falaguer, car nosaltres estem en mellors condicions, tota vegada que a Catalunya, els metges son en nombre molt més considerable.

Dipositem companys tota la nostra confiança a la dita Comissió, no els abandonem quan ens facin la crida, i aixi ella podrà portar a cap el pla que hagi ellaborat, que no dubtem serà una cosa que a més de enlairar el prestigi de les persones que la integren, serà digne de la classe i poble a que pertenyem.

M. Tost i Punyent